

Élménybeszámoló

2016. augusztus 21-én indultunk el a Keriélől a közgésekkel, Hatvani és Siroki-Tóth tanárnőkkel együtt.

Féltünk a repüléstől, de aztán kiderült, hogy busszal megyünk. Hosszú 14 órás út után megérkeztünk Chemnitzbe. Chemnitz Szászországban található Lipcse és Drezda között. Az első héten Herr Kirschevel német nyelvet tanultunk. A második héttől kezdve kezdünk munkába állni.

A lakóhelyünkötől nem messze volt a kázinó, ahová étkezni jártunk. Itt kapott Dominika és Milán munkát. A reggeli az mindig jó volt, ebédelni a munkahelyemen ebédeltem, a vacsora az többször volt olyan, ami nekem nem tetszett, de ehető volt.

Patrik és én kerültünk egy helyre a chemnitzi iparkamara menzájára. A munka nagyon jó volt, a főszakács és a szakácsok nagyon kedvesek voltak velünk. Sok német étel elkészítését tanultam meg. Nekem az nagyon tetszett a munkahelyen, hogy egy – egy étel elkészítést teljesen rám bízta, hogy úgy készítsem el, ahogyan én tudom. A chilis bab elkészítésénél. Megkérdeztem, hogy hogyan szokták elkészíteni és akkor mondta, hogy rám bízta. És mikor elkészítettem az összes szakács azt ette és dicsérték, hogy ez nagyon finom, ügyes vagyok. Tetszett, hogy megbízott bennem és megdicsért. Nagyon könnyen megértettük egymást a főnökömmel. Az a baj nálam, hogy mindent megértettem, amit mondtak, de beszélni annyira nem tudtam. A legnagyobb elismerés számomra az volt, hogy a főszakács azt mondta, hogy amint végzek a sulival, keressem fel és jöhetnek ide ki dolgozni.

Enikő és Dominika a városközpontban, az egyik lelegegásabb és leghíresebb étteremben, a Ratskellerben dolgoztak felszolgálóként illetve a pultban.

Profik lettek sörcsapolásban, koktélkészítésben és szalvétahajtogatásban.

Patrik és Bence a város egy-egy Nettó üzletében dolgoztak, szakadatlanul töltötték a polcokat.

Szállásunkon 4 ágyas szobákban voltunk elhelyezve. Kedvenc programunk egyike volt esténként a munkanapló megírása, a biliárdozás és pingpongozás után.

Szombatonként Drezdában, Lipcsében és Freibergben kirándultunk, ahol a helyi sört is megkóstoltuk. Megnéztük Rabenstein várát, ami magyarul Hollókőt jelent. Több helyen is voltunk ezeken kívül. Strandon, bowlingozni, és vásárolni... sokat... rengeteget... még annál is többet. A tanárváltáskor az iskolabusz nemcsak Győri és Ugra tanárnőket, hanem 6 másik tanárt is hozott. Így Drezdában nem csak kettő, hanem 10 tanár figyelt ránk. Nagyon örültünk nekik, mert hoztak nekünk sokféle hazai finomságot, rántott húst, túrós és almás rétest.

Itt az emberek nagyon kedvesek, teljesen mások, mint Magyarországon. Ez alatt az 1 hónap alatt sok barátot szereztem, a nyelvtudásom nagyon sokat fejlődött. Bevallom őszintén, féltem ettől az 1 hónap távolléttől, nem is igazán akartam kiutazni, de egyáltalán nem bántam meg. Már csak a nyelv miatt is, valamint a szakmai ismeretek fejlesztése miatt is, de a legjobb dolog számomra az új, olyan barátok megismerése volt, akikkel azóta is tartjuk a kapcsolatot. Csak jó emlékekkel tudok visszagondolni erre az egy hónapos német gyakorlatra. Amennyire féltem az idegen nyelvtől is, annyira könnyen megtudtuk értetni egymást. Második hét után már észrevettem, hogy könnyebben tudok beszélni német nyelven és sokat fejlődtem.

Remélem a tanárnőm is.

Ráczy Attila